

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ СХІДНОЇ І СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ
Кафедра корейської і японської філології

Курсова робота
з корейської філології
на тему:

Юридична термінологія сучасної корейської мови

Студентки групи 26-21
факультету східної і слов'янської філології
денної форми навчання
Освітньої програми:
Корейська мова та література і переклад,
Західноєвропейська мова
Спеціальності 035 Філологія
Спеціалізації 035.066 Східні мови та
літератури (переклад включно),
перша – корейська

Деркач Катерини Олександрівни

Науковий керівник:

Доц.Пророченко Н.О.

Національна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ЄКТС _____

Київ – 2023

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ЮРИДИЧНОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ.....	5
1.1 Зміст поняття «юридична термінологія».....	5
1.2 Основні особливості використання юридичної термінології.....	11
1.3 Лексико-семантичні групи юридичних термінів.....	15
Висновки розділу 1.....	17
РОЗДІЛ 2. АНАЛІЗ СТРУКТУРИ ТА ФУНКЦІЙ ЮРИДИЧНОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ СУЧАСНОЇ КОРЕЙСЬКОЇ МОВИ.....	18
2.1 Семіотичний аналіз юридичної термінології корейської мови.....	18
2.2 Функції юридичної термінології корейської мови.....	29
2.3 Особливості перекладу юридичної термінології з корейської мови.....	31
Висновки до розділу 2	33
ВИСНОВКИ.....	34
АНОТАЦІЯ.....	37
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	38

ВСТУП

Актуальність дослідження. У дослідженні термінології юридичної системи сучасної корейської мови велике має велике значення комплексний аналіз особливостей і характеру її системної організації. У роботі проводиться семіотичний аналіз юридичної терміносистеми сучасної корейської мови з метою виявити мовні механізми, які забезпечують її «життєдіяльність». Такий комплексний підхід до репрезентації системи юридичних термінів сучасної корейської мови, втім, не націлений на проведення її вичерпного аналізу, а передбачає лише опис елементів, що представляють цю систему. Відтворюючи систему взаємозв'язків понять певної науки, лексика мови формує її функціональну мікросистему, яка вибудовується як упорядкована сукупність лексем, які виражають систему понять науки, що описує певну галузь знань чи діяльності.

Актуальність цієї теми обумовлена активним дослідженням юридичної сфери життя людей спеціалістами різних галузей науки. Найбільший інтерес з боку лінгвістики тема, що розглядається, представляє для термінологів і термінографів. Порівняльний аналіз юридичної термінології грає велику роль не тільки для вчених та теоретиків, а й для перекладачів. Також не менш важливе значення має для людей, які безпосередньо залучені до правової системи, що діє на міжнародному рівні.

Не дивлячись на суспільну значимість юриспруденції загалом та юридичної термінології зокрема, терміно-сфера судочинства вивчена не повною мірою.

Наукова новизна даної роботи полягає в тому, що в рамках цієї роботи вперше робиться спроба виділити та охарактеризувати терміно-групу в корейській мові, а також знайти та класифікувати понятійні відповідності в українській мові, беручи до уваги як лінгвістичні, так і екстралінгвістичні фактори, зокрема особливості правових систем.

Мета цієї роботи полягає у вивченні понятійних відповідностей юридичної термінології в корейській мові.

Для досягнення цієї мети було виконано такі завдання:

1. Визначення змісту поняття «юридичний термін»;
2. Проаналізувати та систематизувати корейські терміни;
3. Визначити структури терміно-груп у правовій сфері;
4. Порівняти аналізи ядра та периферії отриманих терміно-груп;
5. Виявити та класифікувати міжмовні понятійні відповідності;

Об'єктом дослідження є терміно-групи юридичної термінології у корейській мові.

Предметом дослідження є структура і функції юридичної термінології корейської мови.

Матеріалом дослідження стали нормативні та доктринальні джерела корейської та української мов, у тому числі тексти законів, матеріал, розміщений на спеціалізованих сайтах та довідниках в галузі юриспруденції.

У цій роботі для вирішення поставлених завдань були використані такі методи: порівняльний та описовий метод, а також метод семантичного членування.

Практичне значення даної роботи полягає у виявленні понятійних відповідностей терміно-груп та відображена у результатах, які можуть бути використані для створення інформаційно-пошукових книг, у порівняльній типології української та корейської мов, а також у перекладацькій та термінографічній практиці.

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ЮРИДИЧНОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ

1.1. Зміст поняття «юридична термінологія»

Право - найважливіший регулятор суспільних відносин. Для реалізації своїх функцій воно має мати комплекс особливостей, ознак, що забезпечують ефективне здійснення. Найважливішими ознаками права є формальна визначеність та загальнообов'язковість. Формальна визначеність виявляється у тому, що є формально, письмово закріплені правила поведінки, тобто воно є своєрідним письмовим текстом без мовного втілення.

У цьому формальна визначеність права передбачає, що правові розпорядження відрізняються точністю, чіткістю, визначеністю свого змісту. Ефективність правового регулювання багато чому визначається саме якістю правових актів, тим, наскільки точно і чітко вони висловлюють волю правотворчих чи правозастосовних органів. Причому точність законодавчого тексту аж ніяк не менша, а скоріше важливіша, ніж навіть у сфері точних наук (Алтицева, 1991, с.86-89).

У загальному просторі поліфункціональної та поліструктурної літературної мови виокремлюється особливий функціональний різновид, що обслуговує професійну сферу спілкування. У вітчизняній лінгвістиці цей різновид називається «спеціальна мова». Інтерес до мови професійних сфер спілкування починався з визначення фундаментальних постулатів та методів роботи з термінологією як з якимось інструментом, яким треба користуватися найбільш раціональним способом для того, щоб він міг найефективніше служити меті, для якої створено.

Поєднання понять «спеціальна мова» і «термінологія», що виникає при цьому, в чомусь вельми обґрунтовано, оскільки саме терміни є носіями спеціальної інформації. Вивчення юридичної термінології та термінотворчості у процесі підготовки нормативних правових актів передбачає обов'язковий облік лінгвістичної характеристики слова, що виступає у ролі терміна, визначення специфіки його лексико-синтаксичних зв'язків, встановлення ступеня відповідності його лексичного значення. Розглядаючи проблеми використання термінології в текстах нормативних

правових актів, необхідно дослідити етимологію і сутність самого поняття «термін». Слово термін латинського походження (terminus) і буквально означає "прикордонний знак", "кордон", "межа".

У словнику української мови («УКРЛІТ.ORG») визначення терміна подається у такому вигляді: «Термін — слово або словосполучення, що означає чітко окреслене спеціальне поняття якої-небудь галузі, науки, техніки, мистецтва» (Словник української мови, 1970-1980). Тлумачний словник української мови визначає термін як: «слово чи словосполучення - назва певного поняття якої-небудь спеціальної галузі науки, техніки, мистецтва» (Алтицева, 1996, с.158-164).

Подальший розвиток думки вчених, які досліджують проблему використання термінів та вдосконалення мови законотворчості, здійснено шляхом імплементації поняття «термін» латинського походження в науку. Однак точного єдиного визначення, що відображає реальну сутність цього поняття з урахуванням його етимології, досі не вироблено. Визначення терміна, що містяться в науковій літературі та енциклопедичних словниках, як здається, не повністю розкривають і виражають сутність даного поняття.

Звісно ж, що «термін» можна сформулювати як слово чи смислове поєднання слів, службовців для найменування поняття предмета чи явища дійсності з чітко окресленим спеціальним значенням, з ясними межами сенсу, адекватно співвідносяться і відбивають поняття. Терміни - це спеціальні слова, обмежені своїм особливим призначенням, встановлені для однозначного і точного виразу поняття за допомогою формулювання відмітних критеріїв поняття, що позначається від інших.

У порівнянні з основною масою слів термін більш чіткий, визначений і стійкий, є словом основного значення, що служить для точного позначення певного поняття. У правотворчості специфіка мислення у тому, що він відбиває нормативні потреби життя, певне нормативне ставлення до реальної об'єктивної дійсності, опосередковане інститутами громадської влади. Обставина і зумовлює те, що цей тип, спосіб мислення, «юридичний спосіб мислення», породжує і використовує спеціальні (юридичні) поняття, з яких виражаються певні нормативні потреби (Апалат, 2003, с.19).

Отже, юридичні терміни є різновидом соціальних понять, специфіка яких визначається специфікою самого правового мислення як нормативного способу, методу освоєння дійсності, що відображає соціальні потреби. Тим часом визначення сутності якогось явища відбувається через його поняття. Раціональне ставлення до дійсності неможливе без визначення понять, якими ми оперуємо. Якщо правові поняття недостатньо розроблені, невизначені, про досконалу і точну термінологію не може бути і мови.

Для правотворчості неприйнятне становище, у якому спочатку виник термін, та було відповідне йому поняття. Те чи інше поняття набуває нормативних якостей лише тоді, коли воно фіксується в законодавчому акті з відповідним термінологічним позначенням. Інакше кажучи, нормативні правові терміни народжуються паралельно з відповідними поняттями внаслідок акта нормотворення законодавчого органу. Термін представляє поняття у відповідній знаковій формі, є носієм, зовнішнім символом.

Слово, яке виражає концепт, формула, що відображає його внутрішню структуру, та можливість поєднання з іншими концептами з метою утворення більш повної системи – це інструменти, необхідні для зв'язку юридичних понять, норм та суджень. Поняття єдине, а термін може означати різні поняття, тобто бути багатозначним. Термін може залишатися незмінним, тоді як поняття, що їм поняття з плином часу може зазнати тих чи інших змін (Алтицева, 2003, с.20).

Термін входить у лексичну систему мови лише з допомогою конкретної термінологічної системи (термінології). Нормативна правова термінологія - це сукупність термінів, що використовуються для позначення понять усієї системи правотворчості, що утворює особливий сектор лексики, найбільш доступний свідомому регулюванню та впорядкуванню. Термінологія, займаючи у спеціальних мовах центральне місце, має певну самостійність, специфіку формування та розвитку. Звідси неминуче впливає і деяка самостійність лінгвістичного критерію оцінки терміну та, зокрема, її нормативної оцінки.

Нормативність терміна - це правильність освіти та адекватність вживання нормативного терміна. Норма правової термінології має відповідати нормам

загальнолітературної мови, водночас має відповідати особливим вимогам. Це вимоги системності термінології, незалежності терміна від контексту, стислості терміну, його абсолютної та відносної однозначності, простоти та зрозумілості, ступеня впровадженості терміна.

У наукових дослідженнях останніх років, поряд з перерахованими вище вимогами, які отримали подальший розвиток, виділяються і такі вимоги до термінології, як точність терміна, загальнопоширеність, стабільність, сучасність, інтернаціональність, милозвучність, відсутність синонімів. У міру зміни та вдосконалення правової системи вимоги до нормативної функції термінів посилюються та конкретизуються. Кожна з перерахованих вище вимог характеризується відповідною специфікою. Системність терміна — це внутрішня узгодженість, зумовлена логікою права, — найважливіша риса юридичного терміна. Системність передбачає цілісність і внутрішню єдність права, дію правових норм у тісній взаємодії з безліччю інших норм у складі юридичних інститутів та галузей, зумовлює той факт, що юридичні поняття пов'язані та взаємозалежні один від одного .

Тому юридична термінологія має такі властивості, як системність і взаємообумовленість. Із системним терміном міцно пов'язана його мотивованість, тобто семантична прозорість, що дозволяє скласти уявлення про термін поняття. Систематичність дає можливість відображення у структурі терміна його певного місця у цій терміносистемі, встановлення зв'язку званого поняття коїться з іншими, його співвіднесення з певної логічної категорією понять. Юридичні терміни складають складну органічну систему, перебувають між собою у різноманітних зв'язках.

Наприклад, існують між ними зв'язки узгодження (злочин, адміністративне правопорушення, дисциплінарний провина), субординації (угода як родове поняття та конкретні види правочинів). Взаємозалежність термінів полягає також у тому, що з одного терміна, що є гніздовим словом, утворюються стійкі словосполучення, що відображають близькі поняття.

Наприклад, за допомогою терміна "право" утворюються такі словосполучення-терміни, як "правовідношення", "правопорушення", "правосвідомість" і т. п.). Для юридичної термінології характерна велика кількість словосполучень, що позначають стійкі юридичні поняття, наприклад (звичай ділового обороту, злочин, вчинений з прямим наміром, соціальна норма площі житла тощо).

Юридичні терміни, розроблені правотворчими органами і використовувані під час підготовки проєктів нормативних правових актів, і юридичні терміни, що у правовій науці та юридичній практиці, розрізняються способом застосування тієї чи іншої терміна у правовій сфері. Останні не обов'язково фіксуються у правовому акті (наприклад, три гілки влади, верховенство закону, правосвідомість, диспозиція юридичної норми тощо), але вони також є юридичними термінами.

Так визначаючи види юридичних термінів, можна класифікувати їх на терміни, визначені в законі, та терміни, що не мають юридичних визначень. Можна зазначити, що такі види поділу мають відношення до правового характеру термінів та відіграють істотну роль для законодавчої техніки. Тим багато вчених наголошують на відокремленості термінів, закріплених у законодавчих текстах, і це очевидно. Звертаючи увагу на неоднозначність визначень поняття «юридичний термін», слід зауважити, що А. Б. Баріхін, автор та укладач великого юридичного енциклопедичного словника, визначає юридичний термін як елемент юридичної техніки, словесне позначення державно-правових понять, за допомогою яких виражається та закріплюється зміст нормативно-правових розпоряджень держави.

Звісно ж, що це визначення необхідно привести у відповідність із перетвореннями нашого суспільства. Воно неправильно розкриває сутність змісту поняття юридичного терміну, оскільки у зв'язку зі змінами конституційного ладу в нашій країні нормативними правовими актами є не лише нормативні правові розпорядження держави, а й правові акти інших суб'єктів правотворчості, у тому числі органів місцевого самоврядування, які не є органами державної влади. Однозначне використання та застосування юридичної термінології означає не тільки

одне єдине значення терміна, але і його однакове сприйняття та одноманітне тлумачення.

Тому в процесі роботи над зовнішнім викладом нормативних правових розпоряджень треба одночасно усувати не лише синонімію та багатозначність, а й усе те, що заважає зв'язати зі словом відомий зміст і безпомилково дізнатися про предмет, названий цим словом. Упорядковуючи термінологію, т. е. фіксуєючи значення кожного терміна цієї системи понять, встановлюється однозначність терміна. Тому найбільш важливим і центральним питанням у колі лінгвістичних вимог, що висуваються до термінології, визнається необхідність однозначного та уніфікованого застосування термінології, яка вже використана для позначення певного поняття (Вербенец, 2003, с.64-76).

Терміни існують не просто в мові, а в системі певної термінології, і якщо в мові поза цією термінологією слово може бути багатозначним, то потрапляючи у певну галузеву систему термінології, воно набуває однозначності. У більшості випадків термін не потребує контексту як звичайне слово. Він, по-перше, є членом певної термінології, що виступає замість контексту; по-друге, може використовуватися ізольовано, наприклад, у текстах реєстрів чи замовлень у техніці, по-третє; термін має бути однозначним взагалі у мові, а межах даної термінології. Один і той же термін входить у різні термінології літературної мови, що є міжнауковою термінологічною омонімією. Наприклад, термін реакція використовується у хімії, у фізіології, політиці; термін редукція - у філософії, в юриспруденції, у фонетиці; термін асиміляція - в етнографії, фонетиці.

Специфіка мови юриспруденції проявляється у тому, що полісемія чи багатозначність юридичної наукою сприймається як законодавчої техніки, призначене для оптимального викладу нормативно-правового тексту.

Вона визначається як результат узагальнення ледь помітної подібності між предметами, явищами, результатом угруповання та так званого історичного нарощування різних значень у межах одного слова. Найактивніше у чинних правових нормах полісимулюються терміни «право», «закон», «правовий акт», «юридична особа» тощо, а також слова «акт», «орган», «область», «відомство».

Правильне розуміння однієї й тієї ж терміна у різних значеннях забезпечується як з допомогою контексту, і у вигляді нормативних дефініцій. Тим часом терміни мають бути відмежовані від полісемії, від експресивності і тим самим від звичайних нетермінологічних слів, які переважно багатозначні та експресивні (Вербенец, 2003, с.5-7).

Одним із різновидів полісемії є метафора, яка є переносним вживанням прямого (номінативного) значення слова або терміна. Йдеться використання значення терміна з метою уточнення думки нормодавця, підкреслення точності, недвозначності висловлювання.

Наприклад, власне юридичний термін "кордон" у правотворчій практиці використовується в сенсі лінії розділу ("кордон території муніципальної освіти", "кордон приміської зони").

На підставі викладеного можна зробити висновок, що дотримання вимог, що пред'являються до нормативної функції юридичної термінології, що включає: обов'язковий облік лінгвістичної характеристики слова, що виступає в ролі терміна, визначення специфіки його лексико-синтаксичних зв'язків, встановлення ступеня відповідності його лексичного значення, забезпечать ідеальні Передумови якісної підготовки нормативних правових актів (Вередін, 1992, с.157-164).

1.2. Основні особливості використання юридичної термінології

Абстрактність деяких юридичних і термінів породжує необхідність когнітивної діяльності, що забезпечує правильне розуміння юридичних розпоряджень та його одноманітне застосування. Одним із напрямів розвитку юридичної практики є використання накопиченого у суспільстві соціально-правового досвіду в рамках діяльності компетентних суб'єктів, пов'язаної з тлумаченням закону.

Мета такої діяльності – встановлення змісту юридичних норм, з'ясування сенсу нормативного розпорядження, його місця у системі правового регулювання.

При цьому повинні враховуватися історична обстановка періоду розробки та прийняття правового акта, його цілі та спрямованість, наслідки його реалізації тощо.

Необхідність встановлення реального (справжнього) змісту юридичної термінології пояснюється тим, що «понятійно-термінологічна невизначеність веде до протиріч у системі законодавства, інтерпретацій в обхід закону, довільного застосування законодавчих нормативів»

Стосовно юридичної термінології здебільшого у фокусі уваги дослідників виявляються далеко ще не всі існуючі види тлумачення. Найчастіше йдеться про доктринальне та офіційне тлумачення, або, іншими словами, про нормативне та наукове.

З цієї причини діяльність з розробки правових та лінгво-юридичних способів пошуку сенсу спеціальних термінів, що входять до складу мови права, не втрачає теоретичної актуальності та має практичне значення у зв'язку з тим, що відмова від суворого тлумачення закону та його термінів у судовій практиці дорівнює відмові від точності у його розумінні й у застосуванні.

На сьогоднішній день у теорії права та держави під юридичним терміном розуміється «слово (або словосполучення), яке вжито в законодавстві, є узагальненим найменуванням юридичного поняття, що має точний і певний зміст, і відрізняється смисловою однозначністю, функціональною стійкістю»

Однак на практиці така ознака терміна, як смислова однозначність, не завжди виражена достатньою мірою. Така ситуація викликає необхідність встановлення семантичних особливостей таких, начебто, загальновідомих термінів, як «текст документа», наприклад, у разі визначення вексельно-правового значення спеціальних найменувань (Вінокур, 1992, с.57-65).

Юридичний текст - одна з найважливіших життєвих форм вираження права. Юридичний документ, інший письмовий носій юридичної інформації мають текстові особливості, своєрідне мовне вираження. Незважаючи на існуючі протиріччя у поглядах вчених-лінгвістів і юристів, більшість єдині в тому, що кожен текст має лексичну (мовну), логічну та граматичну основи, певним чином організовані з метою передачі інформації. Немає сумніву, що юридичні тексти

незалежно від їхнього функціонального призначення та прагматичної ролі мають такі ж основи.

В залежності від функціональної мети юридичні тексти відрізняються певною організацією, принципами та правилами виконання. Юридичні тексти можуть бути представлені в рамках двох функціональних стилів, а саме: офіційно-ділового та наукового стилів. Офіційно-діловий стиль називають також адміністративним стилем або діловою мовою. Слід зазначити, що роль цих текстів у соціумі є надзвичайно великою. Офіційно-діловий стиль обслуговує галузь офіційних ділових відносин, державної політики, а також галузь права (Воробйова , 1999, с.120-125).

Він реалізується у вигляді таких видів текстів, як державні акти, закони, укази, постанови, договори, інструкції, статuti, офіційні повідомлення, ділові листи, розписки, різні види текстів установах (довідка, заява, звіт та інших.). Породження тексту, а також його функціонування прагматично орієнтовані, оскільки будь-який текст, у тому числі юридичний, створюється при виникненні певної цільової установки і функціонує в певних комунікативних умовах. , або адміністративно-канцелярський або три підстили: дипломатичний підстиль, документальний підстиль та повсякденно діловий підстиль.

При цьому дипломатичний підстиль представлений у таких текстах, як дипломатична нота, заява уряду. Документальний підстиль репрезентується такими видами текстів, як кодекси, різні акти, які обслуговують офіційно-документальну діяльність державних та громадських організацій, а також громадян як фізичних осіб. У діловому листуванні між установами та організаціями, а також у приватних ділових паперах представлений повсякденно-діловий підстиль.

Юридична термінологія структурно поділяється на:

- поодинокі слова;
- прийменникові конструкції, творчі конструкції і, в тому числі, транслітеровані варіанти англomовних термінів - словосполучень.

Порівняльний компонентний аналіз значень термінів адміністративного права дозволив виявити такі міжмовні кореляції:

Також можна виділити часткові еквіваленти. До часткових еквівалентів можна віднести багатозначні слова, які збігаються в одному зі своїх кількох значень (Гармаш, 2004, с.111-116).

Неповними еквівалентами є терміни, між якими можна відзначити відсутність або структурної, або семантичної, або структурно-семантичної тотожності

При розбіжності правових систем можуть траплятися безеквівалентні терміни. До безеквівалентних термінодиниць належать такі, що позначають реалії, які відсутні в юридичному дискурсі іншої країни.

Неповна семантична еквівалентність і безеквівалентність термінів у сфері викликається такими причинами:

- відмінностями у поєднанні компонентів аналітичних номінацій
- використанням у порівнюваних мовах різних типів номінацій для позначення одного поняття
- відсутністю відповідної реалії в одній із порівнюваних мов

У процесі словотворення термінологічної лексики юридичного дискурсу діють дві протилежні тенденції. Тенденція до збільшення довжини словосполучень викликається прагненням точності вираження поняття. Тенденція до економії мовних засобів проявляється у створенні нових термінів-слів (Гудманян, 2000, с.40).

Передача україномовних термінів, що не є повними еквівалентами, передбачає варіювання структури термінологічних одиниць (слово у вихідній мові може передаватися словосполученням у мові перекладу і навпаки). Проте чітких правил для таких ситуацій поки що не розроблено. Оскільки, попри однозначність терміна, що його головною характеристикою, термінологічна одиниця може мати кілька дефініцій.

Аналіз структурних особливостей термінологічної лексики з оригінальних джерел, представлених автентичними спеціалізованими текстами, допоміг виявити основні словотвірні конструкції.

1.3. Лексико-семантичні групи юридичних термінів корейської мови

Юридична термінологія сучасної корейської мови охарактеризована великою кількістю характерних рис порівняно з іншомовними термінами, і з терміносистемами інших сфер, також із лексикою. На перехресті цих трьох кордонів ясно видно риси структурно-семантичної організації термінологічної парадигми. Її можна визначити екстралінгвістичними факторами (вони містять в собі властивості предметної галузі юридичної мови і способів історичного та соціально-культурного розвитку корейської нації) та внутрішньолінгвістичних (лексична та словотворча парадигми сучасної корейської мови) (Berteloot, 1999, р.111-113).

У складі правової термінології сучасної корейської мови можна відокремити такі провідні типи запозичень: семантичні(кальки), графічні та фонетичні. Фонетичні запозичення – це слова, і терміни включно, які після пристосування у мові-реципієнті зберігали значення та звучання слова мови-першоджерела, до прикладу : 리스 “фінансова оренда”. Багато запозичень мають можливість входити до складу термінолексики. Вони роблять це по праву терміноелементів, сполучаючись із терміноелементами сино-корейського походження. Унаслідок цього створюються терміни-напівфонетичні запозичення, що мають назву-гібриди. Вони мають у складі іншомовне слово, яке подається за допомогою засобів транскрипції (фонетичної) сучасної корейської мови та значущої силабоморфеми (або ж інколи й декількох). Вона має смислове навантаження, до прикладу : 게르만법 “германське право”, 로마법 “римське право”. Семантичні запозичення – іншомовні слова або ж сполуки слів, які сформовані згідно зі структурно-семантичними моделями та словотворчими засобами мови-реципієнта. Для представника корейської нації, який обізнаний в галузі ієрогліфів, внутрішня форма терміна, який запозичується з китайської або з японської мови, є зрозумілою. Такий вид запозичень має назву- графічний. (термін З.Новотної) (Eriksen, 2002, р.1-19).

У юридичній термінології корейської мови фонетичний тип запозичень зустрічається нечасто. Таке явище визначене стійким, історично зумовленим наміром до використання сино-корейської лексики щоб задовольнити потреби спеціальної номінації. Для термінів правової системи сучасної корейської мови характерне запозичення слів та сполук слів у їхньому прямому, номінативному значенні способом семантичної трансформації структури цих термінів засобами сино-корейської(ханмунної) лексики.

Лексичний склад сучасної корейської мови можна розділити на власне корейські слова (питому лексику), китаїзми (які ще можна назвати “ханмунною лексикою” або “сино-корейською лексикою”) та іншомовні запозичення. Зрозуміло, що співвідношення зазначених лексичних шарів у відсотках постійно змінюється (Felber, 2002, p.457. Grisham, 2003, p.487).

На основі кількісно-складового та семантичного критеріїв можна виокремити такі категорії китаїзмів за класифікацією О.І.Смирницького у СКМ :

1) прості слова з погляду структури мають у своєму складі лише одну кореневу силабоморфему, наприклад: 강 “річка”, 산 “гора” тощо. Сюди ж належать такі деетимологізовані лексеми, як: 찰나 (순간) “мить, миттєвість”, 포도 “виноград” тощо;

2) похідні слова – деривати, які у своєму складі мають афіксальні силабоморфеми: 자동화 “автоматизація”, 중요성 “важливість” тощо;

3) складні слова (композиції), в основу яких входять дві чи більше кореневих силабоморфем: 학교 “школа”, 체조 “гімнастика” тощо. Сюди ж належать продукти лексикалізації словосполучень, тобто лексичні зрощення: 시장경제 “ринкова економіка”, 보험회사 “страхова компанія” тощо. Багато корейських мовознавців погоджуються, що до складних слів з огляду на їхню структуру також прилягають ханмунні слова-повтори: 별별 “різний, всілякий”, 명명백백 “очевидний, ясний” (Krashennikova, 2010, p.129).

Ієрархію словотвірних моделей для ханмунного пласту лексики корейської мови подається нижче. Зазначені моделі є характерними як для двоскладових

складних слів (СС) загальноживаної або термінологічної лексики, так і для складних лексичних конструкцій.

Висновки до розділу 1

За кілька десятиріч років активного вивчення термінів та терміно-систем, підходи вчених істотно змінювалися. Досі особливості спеціальної лексики є об'єктом активного вивчення, а багато питань термінології залишаються актуальними через багато років. До таких питань належать проблеми визначення терміну, його меж, розмежування синонімії та варіантності та багато інших. Але одним із першорядних завдань термінознавства безсумнівно є визначення самого поняття «термін».

Аналіз теоретичних матеріалів галузі термінознавства дає можливість зрозуміти, що на сьогодні термінології різних мов безперервно вивчаються у різних лінгвістичних позиціях. Правнича наука і її терміносистеми мають відносно раннє становлення, тому стає зрозумілим використання хамунної лексики. Низка таких чинників, як контакти із сусідніми країнами (наприклад Китай), породили кардинальні зміни в лексичному складі корейської мови.

В першому розділі ми розглянули тлумачення слова «термін» і дійшли до висновку, що терміни-це спеціальні слова, обмежені своїм особливим призначенням, встановлені для однозначного і точного виразу поняття. Також ознайомились з поняттям «нормативність терміна».

В ході роботи виділили основні види запозичень у складі юридичної термінології сучасної корейської мови: фонетичні, семантичні та графічні.

РОЗДІЛ 2. АНАЛІЗ СТРУКТУРИ ТА ФУНКЦІЙ ЮРИДИЧНОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ СУЧАСНОЇ КОРЕЙСЬКОЇ МОВИ

2.1. Семіотичний аналіз юридичної термінології корейської мови

Посилення культурного обміну між Південною Кореєю та Україною впливає на всі сфери нашого життя. Юриспруденція — один із важливих аспектів, оскільки непорозуміння у цій галузі можуть призвести до негативних наслідків. Тому знання термінології важливе як рідною мовою, а й мовою партнера, оскільки багато термінів можуть збігатися незважаючи на те, що юридичні системи знаходяться в одній правовій сім'ї. Для розуміння юридичної термінології важливим є розуміння етимології терміна, оскільки в більшості випадків це допомагає зрозуміти його значення та область його вживання.

У цій роботі пропонується зіставити терміни зобов'язального права в корейській та українській мовах, а також розглянути особливості вживання деяких термінів. Більшість термінів, що використовуються в юриспруденції та в зобов'язальному праві, зокрема, використовуються також і в інших аспектах нашого життя, наприклад, економіці чи політиці. Усі терміни, подані у цій роботі, є термінами цивільного зобов'язального права у українському законодавстві (Levy, 2000, p.148-159).

Терміни, які використовуються в корейському зобов'язальному праві, здебільшого мають еквівалент у українській мові. Різниця полягає в тому, що в корейській мові більшість термінів є сино-корейськими словами, тобто утворені за допомогою китайських ієрогліфів (наприклад: 조세/ чосе / (ієрогліф. 세/세금/ /се/ — третій /сегим/) — мито, заощадження /수익/ суїк- прибуток [Корейський словник китайських ієрогліфів (한자사전)] або за допомогою калькування слів англійської мови (наприклад: factoring /пхектхорін/ (від англ. factoring) - факторинг, 리스 /ліси/ (від англ. leasing) - лісин).

Для наочності відмінностей у етимології термінів зобов'язального права корейською і українською мовами найкраще використовувати таблиці. Деякі терміни української мови мають кілька еквівалентів у корейській мові, це пов'язано з особливостями їх вживання, які також будуть описані під таблицями (Lutz , 1988-1989, р.45-50).

Таблиця 1. - Терміни української та корейської мов, що мають однакове походження з англійської мови

Корейський еквівалент	Оригінал запозичення	Український еквівалент	Оригінал запозичення
1. 에스크로 /есикхиро/ 2. 조건부 날인 증서 /чоконбу нарін чинсо/	1. від англ. escrow /эскроу/ — умовне депонування 2. 條 件附: 條 /조/ — гілка, 件 /건/ — річ, 附 /부/ — прилипати, здавати, чинити, проходити, 捺印: 捺/날/ — натиснути, притиснути, 印 /인/ — штамп, друк; 證書:	ескроу	від англ. escrow /ескроу/ - умовне депонування

	證 /증/ — свідоцтво, 書 /서/ — писемність, лист, текст		
1. 가맹업 /каменоб/ 2. 프랜차이징 /пхиренчхаічін/	1. ієрогліфіч. 加盟 業: 加 /가/ — посилювати, збільшувати, 盟/맹/ — клятва, 業 /업/ - суфікс зі значенням «підприємництво» чи «промисловість 2. від англ. franchising / франчайзинг / - франчайзинг	франчайзинг (комерційна концесія)	від англ. franchising /франчайзинг/ франчайзинг від англ. com- mercial conces- sion /комершал консешн/

Таблиця 2. - Терміни української та корейської мов запозичені з латинської мови

Корейський еквівалент	Оригінал запозичення	Український еквівалент	Оригінал запозичення
채무 /чхему/	ієрогліф. 債務: 債/채/ — борг,	зобов'язання	від лат. obligatio /облігаціо / - зобов'язання

	務/무/ — докладати зусиль, допомагати		
임대 /імде/	ієрогліфіч. . 賃貸: /임/ — плата/винагорода за найману працю, 貸 / 대 / - брати в борг, позичати, просити, вдаватися до допомоги	оренда	від лат. arrendare /аррендаре/ - віддавати в найм
대출 /течхуль/	ієрогліф. 貸出: 貸 /대/ — позичати, брати в борг, 出 /출/ — виходити, проростати, виникати	кредит	від лат. creditum /кредитум/ - позика, від лат. credere /кредере/ - довіряти
예금 /йегим/	ієрогліф. 預金: 預 /예/ — доручати, брати на себе, залишати,	депозит	від лат. depositum /депозитум/ - річ, віддана на зберігання

	金 /금/ — золото, залізо		
지역권/джійокквон/	ієрогліф. 地役權: 地 /지/ — територія, земля, 役/역/ — кордон, межа, 權 /권/ — вплив, могутність	сервітут	від лат. servitus /сервітут/ , servitutis /сервітут/ — підпорядковане становище, обов'язок, зобов'язання
1. 이율 /іюль/ 2. 수수료 /сусурьо/ 3. 이익 /іік/	1. ієрогліф. 利率: 利 /이/리/ — прибутковий, 率 /율/률/ — відсоткове співвідношення, пропорція; 2. ієрогліф. 手數 料: 手 /수/ — рука, 數 /수/ — підрахунок, 料/료/요/ — рахувати,	відсотки	від новолат. per centum /пер центум/ - на сотню, сота

	<p>вираховувати, досягати;</p> <p>3. ієрогліф. 利益:</p> <p>利 /이/리/ —</p> <p>прибутковий, 益 /익/ —</p> <p>посилювати, збільшувати, додавати</p>		
<p>1. 사용료 /сайонньо/ 2. 임대료 /імдерьо/</p>	<p>1. ієрогліф. 使用 料:</p> <p>使 /사/ —</p> <p>змушуючи будь- кого, 用 /용/ —</p> <p>використовувати, застосовувати, користуватися, 料 /료/요/ —</p> <p>рахувати, вираховувати, досягати;</p> <p>2. ієрогліф.. 賃貸 料:</p>	<p>рента</p>	<p>від лат. reddita /реддіта/ - повернута</p>

	賃 /임/ плата/винагорода за найману працю, 賃 /대/ — неприємний, 料/료/요/ — рахувати, вираховувати, досягати		
--	---	--	--

Для слова «відсотки» у корейській мові також є кілька еквівалентів, вони різняться за сферами використання. Термін «이율» /іюль/ — є еквівалентом до українського терміну «грошові відсотки», «수수료» — еквівалент терміна «комісійні відсотки», а термін «이익» може використовуватися у контексті будь-якої вигоди.

Термін «рента» в корейській мові має два еквіваленти: «임대료» /імдерьо/ — повністю відповідає терміну «рента» / «орендна плата» за Цивільним Кодексом, а слово «사용료» /сайонньо/ хоча й позначає плату за споживання, але в ЦК даний вид ренти/оренди має відношення лише до комунальних ресурсів.

Таблиця 3. - Терміни української мови, запозичені з французької мови

Корейський еквівалент	Оригінал запозичення	Український еквівалент	Оригінал запозичення
직권 /джіквон/	ієрогліф. 職權: 職 /직/ — свої обов'язки, свій обов'язок, службові	повноваження	складно- суфіксальне похідне на базі поєднання

	обов'язки, 權 /권/ — вплив, могутність		«повна моч», фразеологічна калька з франц. plein pouvoir /план пувуар/
지적 /джіджок/	ієрогліф. 地籍: 地 /지/ — вказувати, показувати, 籍 /적/ — ворог	кадастр	від франц. cadastre /кадастрі/ - кадастр

Таблиця 4. - Терміни української мови, запозичені з німецької мови

Корейський еквівалент	Оригінал запозичення	Український еквівалент	Оригінал запозичення
벌금형 / больгимьон /	ієрогліф. 罰金刑: 罰/벌/ — карати, 金 /금/ — золото, суфікс зі значенням «гроші», 刑/형/ — кримінальне покарання;	грошовий штраф	від нього. Strafe /штрафі/ - покарання
벌과금 / больквагим /	ієрогліф. 罰科金: 罰/벌/ — карати, 科/과/ — предмет, 金 /금/ — золото, суфікс зі	штраф у кримінальному праві	від нього. Strafe /штрафі/ - покарання

	значенням «гроші»		
과태료 / кватхерьо /	ієрогліф. 過怠料: 過/과/ — проходити, протікати, переходити, 怠/태/ — бути лінивим, 料/료/ — рахувати;	штраф в адміністративному праві	від нього. Strafe /штрафі/ - покарання
과료 / кварьо/	ієрогліф. 科料: 科/과/ — предмет; 料/료/ — рахувати, вираховувати	штраф в цивільному праві	від нього. Strafe /штрафі/ - покарання

Особливості використання даного терміна у тому, що у україномовному законодавстві слово «штраф» позначає як покарання, і саму суму покарання. У корейській мові дані поняття розрізняються, так для виду покарання використовують слово «벌금형» /больгимьон/, а для суми стягнення існують такі слова: «과태료» /кватхерьо/ кримінальне (важче) покарання за невиконання встановлених державою правил, «과료» це адміністративне покарання за невиконання встановлених державою правил і «벌과금» /больквагим/ грошове стягнення в цивільному праві за невиконання зобов'язань (наприклад, договору).

Таблиця 5. - Терміни, що мають українське походження

Корейський	Оригінал	Український	Оригінал
------------	----------	-------------	----------

еквівалент	запозичення	еквівалент	запозичення
보관 /бокван/	ієрогліф. 保管: 保/보/ — охороняти, захищати, 管/관/ — керувати, управляти	зберігання	не є запозиченням
손해 /сонхе/	ієрогліф. 損害: 損/손/ — менше, 害/해/ — поранити, завдати шкоди	збитки	не є запозиченням
부동산 /пудонсан/	ієрогліф. 不動產: 不/부/ — не бути, 動/동/ — рухати, рухатися, 產/산/ — приносити, відкладати, виробляти	нерухомість	не є запозиченням

Як впливає з прикладів вище, багато українських та запозичених слів мають кілька еквівалентів у корейській мові, це пов'язано з особливостями їх вживання. Однією з найважливіших відмінностей у вживанні є слова «закон». У корейській мові існують два еквіваленти: «법» /боб/ і «법률» /бомнюль/, при використанні цих слів важливо звертати увагу на контекст та місце їх вживання (Mellinkoff, 1963, p.526).

Різниця полягає в тому, що термін «법» /боб/ означає "закон", "законодавство" або "право". Воно використовується у таких ситуаціях:

1. коли називаємо конкретний законодавчий акт. В даному випадку потрібно перекласти складові цього законодавчого акту, а наприкінці додати «법» /боб/. Наприклад: «закон про захист прав споживачів» — 소비자보호법 /собічабохобоб/ (소비자 /собіча/ — споживач; 보호 /бохо/ — захист, охорона; 법 /боб/ — закон (국가법령정보센터));

2. коли йдеться про якийсь збір законів, тобто кодекси. Наприклад: 민법 /мінбоб/ — цивільний кодекс (민 /мін/ — ієрогліф. — 民 /мін/ «사람» /сарам/, 법 /боб/ — законодавство) [Корейський словник китайських ієрогліфів (한자사전)], 소송법 /сосонбоб/ — процесуальний кодекс (소송 /сосон/ — позов, справа, судовий процес, 법 /боб/ — законодавство);

3. коли йдеться про право в цілому або про правову систему окремих держав. Наприклад: 국제법 /кукджебоб/ — міжнародне право (국제 /кукдже/ — міжнародний, 법 /боб/ — право), 국내법 /кукнебоб/ — національне право (국내 /кукне/ - внутрішній, всередині країни, всередині держави, 법 /боб/ — право), 미국법 /мікукбоб/ — правова система США (미국 /мікук/ — США, 법 /поп/ — право). Також у корейській мові є кілька похідних слів від слова «법» /боб/, більшість із них були створені шляхом поєднання двох слів. Наприклад: 법학 /бобхак/ — юриспруденція (법 /боб/ — закон; 학 /хак/ — суфікс зі значенням «розділ науки»), 법원 /бобвон/ — суд (법 /боб/ — закон, 원 /вон/ — суфікс іменника зі значенням «громадська установа» або «громадська організація») (Newmark, 1991, p.342).

Термін «법률» означає «закон, законодавчий акт» і використовується в таких ситуаціях, коли:

1. назву закону/законодавчого акта не можна перекласти корейською мовою одним словом. Зазвичай приєднується за допомогою післяскладу, який приєднується

до іменників, — 에 대한 /е дехан/ / 관한 /кванхан/ («про щось»). Наприклад: 여성기업 지원에 관한 법률 /йосонкіоб дживоне кванхан бомнюль/— «закон про підтримку жіночого підприємництва» (여성 /йосон/ — жінки; 기업 /кіоб/ - бізнес, компанії, підприємство; 지원 /джівон/ — допомога, підтримка);

2. стає як визначення. Наприклад: 법률용어 /бомнюльйоно/ — юридична термінологія (용어 /йоно/ — термін), 법률문제 /бомнюльмундже/— юридична проблема (문제 /мундже/ — проблема).

2.2. Функції юридичної термінології корейської мови

Юридичний термін - це слово (або словосполучення) юридичної мови, що містить вказівку на ім'я поняття, що має у своєму складі дефініцію, що має точне значення і певне значення, що відноситься до відповідної галузі права і закріплене в тексті нормативно-правового акта.

Юридичний термін має такі ознаки:

- 1) є виразом свідомості та результатом правового мислення законодавця;
- 2) належить до спеціальної галузі правової науки чи практики;
- 3) містить у собі вказівку на явний (або мається на увазі) чіткий набір ознак;
- 4) самодостатність (не вимагає в рамках тексту законодавчого акта додаткових пояснень та додаткових дефініцій);
- 5) системність (знаходиться у смисловому взаємозв'язку та взаємодії з іншими термінами та поняттями);
- 6) змістовна емоційно-стилістична нейтральність;
- 7) смислова стійкість та цілеспрямованість слововживання у правових дискурсах суб'єктів;
- 8) вираженість у тексті нормативного акта;
- 9) офіційний характер, часом – національні чи міжнародні риси (Omelchuk, 2015, p.211-212).

Юридичні терміни як елементи системи організації тексту нормативного правового акта, системи права в цілому, виконують, на наш погляд, такі функції:

1. Функція позначення предмета, явища. Будь-яке явище предметного світу, об'єктивуючись у юридичній мові, одержує відповідне термінологічне позначення. Якщо позначення явища, предмета, процесу з якихось причин немає, у результаті зазначені об'єкти не виділяються з інших, що має наслідки як юридичної науки, так практики. Ця функція виявляє причинні та інші зв'язки позначається конкретного явища, його суттєві характеристики, і у знятому вигляді – закони його походження та розвитку.

2. Функція специфікації юридичного знання

Одна із закономірностей розвитку юридичної науки полягає в тому, що створювані нею терміни повинні мати позитивне інформаційне навантаження, яке виражається в оригінальності та неповторності того знання, яке міститься в терміні. Специфічність означає явний вираз, формулювання в тексті права за допомогою юридичного терміну будь-яких властивостей, функцій, форм (станів) та умов виникнення та прояву будь-якого явища, процесу, предмета. Метою такої специфікації виступає розкриття сутності предмета, що визначається, що дозволяє відрізнити його від суміжних з ним предметів.

Так, для більшості громадян словосполучення «обов'язкові роботи» – це малобажаний обов'язок щось робити чи здійснювати, але для спеціально-юридичного контексту це, зокрема, «виконання фізичною особою, яка вчинила адміністративне правопорушення, у вільний від основної роботи, служби чи навчання час безкоштовних суспільно корисних робіт, що призначаються суддею» (Nussbaumer, 1997).

Специфікація юридичного терміна також полягає в наявності в ньому значеннєвих компонентів, які свідомо встановлюються законодавцем і фіксуються в нормативних правових актах у вигляді дефініцій. Ці смислові компоненти виникають завдяки розвитку науки. У результаті кожен термін несе певну специфікацію знання, спеціальну інформацію про конкретне поняття у конкретній

галузі знання, яка приписується окремому слову, і в цьому виражається його інформаційне навантаження на термін.

3. Функція редукції знання, що міститься в терміні

Юридичний термін – це концентровані судження законодавця, бо як будь-яке логічне судження воно досить чітке і зрозуміле, що у тому, що багато необхідної правової інформації залишається «за дужками» безпосереднього правового тексту норми права, що містить термін.

З огляду на це головне завдання функції редукції, яку виконують юридичні терміни, у тому, що термін відтворює простіше і ясно предметну область у межах виявлених закономірностей складнішої області. Такий підхід законодавця закономірний, оскільки особливість регульованих правом відносин має багатоповерховий характер і має надзвичайно розгалужену багаторівневу конструкцію. Законодавець не може цю обставину не враховувати і тому формулює терміни, які концентровано виражають головну ідею редукціонізму – ідею ієрархії, багаторівневості суспільних відносин і, зрештою, системність права. По суті, редукціонізм юридичних термінів є спосіб формування норм права, що виражається в «згортанні» правової інформації, у такому способі «упаковки» інформації, яка може бути більш простою за формою, ніж зміст, який прихований за цією правовою формою (Veisbergs, 2000, p.773-780).

2.3. Особливості перекладу юридичної термінології з корейської мови

Корейською мовою сьогодні говорять у Корейській народній демократичній республіці та Республіці Корея. Це дуже складний варіант мови, що поєднує в собі безліч інтернаціоналізмів, взятих із китайської та інших мов. Незважаючи на це, корейська є рідною для більш ніж 80 мільйонів людей.

На сьогоднішній день потреба в перекладах з корейської мови стає все більш популярною послугою за рахунок широкого поширення в різних країнах планети (Sarcevis , 1997).

Кожен перекладач корейської мови, що поважає себе, повинен звертати увагу під час перекладу на такі особливості перекладу юридичної термінології в корейській мові:

1. велика кількість інтернаціоналізмів (в основному з китайської та англійської мов);
2. стилістику мови;
3. застосування термінологічних суфіксів: 관-경찰관 «співробітник поліції», 국-공화국 «республіка», 력-증거력 «допустимість доказів», 물-유실물 «утрачене майно», 범-과실범 «злочинна халатність»

Оскільки територіальне розташування як Південної, і Північної Кореї історично пов'язані з Китаєм, зрозуміло, що у розмовній мові з'явилося багато китайських слів. Також багато запозичень є і з англійської. Слід зазначити, що у різних соціальних верствах використовуються різні стилі промови, що також притаманно й людям у різному віці. Складність перекладу полягає ще й у тому, що у корейській мові існує велика кількість аналогічних за значенням слів. Одна з основних особливостей юридичних документів – велика кількість термінів. Більшість тексту на юридичну тематику складається із спеціалізованої лексики. Незважаючи на те, що багато слів і фраз мають усталений переклад, для встановлення відповідності терміна в мові перекладу перекладачеві часто доводиться проводити ціле дослідження.

Нерідко для одного україномовного терміна належить ряд, здавалося б, синонімічних термінів в корейській мові і навпаки. Насправді не всякий синонім підійде для юридичного перекладу, який не терпить і найменшого спотворення сенсу. Для точного перекладу доводиться орієнтуватись на контекст (Turner, 1991, p.318).

Цей переклад вважається одним із найважчих видів перекладу, як у технічному, так і тематичному плані. Зумовлено це складністю юридичної мови, адже в ній, крім стандартних термінів, використовується специфічна термінологія, характерна для різних видів документів. Крім того, фахівець із перекладу юридичних термінів повинен знати контрактне право та безліч вузькоспеціалізованих термінів, виразів та трактувань, що застосовуються юристами на практиці у всьому світі.

Головна труднощі перекладу юридичного матеріалу у цьому, що у багатьох країнах офіційна документація складається державною мовою. Щоб ви розуміли, про що йдеться, наведемо для порівняння приклад. Близько 90% технічної документації у багатьох країнах викладено корейською мовою. Перекладач, який спеціалізується на подібній роботі, повинен враховувати всі особливості перекладу юридичних текстів, а саме розумітися на термінах та визначеннях, встановлених у приймаючій країні. Також фахівцю необхідно вміти їх використовувати під час перекладу текстів, розроблених на території цієї країни (Warren , 1996, p.128-172).

Висновки до розділу 2

Виходячи з даних, які були проаналізовані, можна зробити такий висновок, що право в Україні та РК мають низку подібностей та відмінностей як з юридичної, так і з лінгвістичної точки зору. Лінгвістичні відмінності в основному полягають у використанні того чи іншого терміну або його відсутності в тій чи іншій системі права. Також велика кількість термінів була запозичена з різних мов, але переважно терміни, запозичені з корейської мови, сходяться і в українській, і в корейській мовах.

Також варто зазначити, що незважаючи на те, що в сучасній корейській мові частка іноземних запозичень, а саме запозичень з корейської мови, досить велика, у такій юриспруденції все ж таки більшість слів є сино-корейськими. В українській мові в юриспруденції над споконвічно-українськими словами переважають запозичення. У більшості випадків це запозичення з латинської мови, як і в інших

наукових сферах, так як латинська мова вважається «мовою науки» і більшість наукових термінів, крім тих, які з'явилися після того, як латинська мова стала вважатися «мертвою» мовою, різних наукових сферах були запозичені з нього.

У другому розділі ми зіставили терміни зобов'язального права в корейській та українській мовах, а також розглянули особливості вживання деяких термінів. Для зручності порівняння відмінностей у етимології термінів ми подаємо таблиці. Слід звернути увагу, що деякі терміни української мови мають кілька еквівалентів у корейській мові.

ВИСНОВКИ

Ми дослідили термінологію сучасної корейської мови. У роботі провели семіотичний аналіз сучасної корейської мови з метою виявити мовні механізми, які забезпечують її «життєдіяльність». Також мета полягала у вивченні понятійних відповідностей юридичної термінології в корейській мові.

У першому розділі та його підпунктах ми розібрали загальне значення поняття «термін» та поняття цього значення у рамках правової системи. Дійшли до висновку, що юридичні терміни є різновидом соціальних понять, специфіка яких визначається специфікою самого правового мислення як нормативного способу освоєння дійсності. Також визначили властивості юридичної термінології такі, як системність і взаємообумовленість та дізналися, що юридичні терміни складають органічну систему, перебуваючи між собою у різноманітних зв'язках. Існують зв'язки узгодження та субординації. Також дізналися, що види юридичних термінів можна класифікувати на: визначені в законі та терміни, що не мають юридичних визначень. Ми позначили два функціональні стилі, в рамках яких можуть бути представлені юридичні тексти: офіційно-діловий та науковий.

Дізналися, що юридична термінологія структурно поділяється на:

-поодинокі слова;

-прийменникові конструкції,творчі конструкції та транслітеровані варіанти англомовних термінів;

Розібрали тенденції,які діють у процесі словотворення термінологічної лексики юридичного дискурсу. Тенденція до збільшення довжини словосполучень для більшої точності значення терміна та тенденція до економії мовних засобів.

Юридична термінологія сучасної корейської мови характеризується низкою специфічних рис у порівнянні з термінологією інших національних мов. У складі юридичної термінології сучасної корейської мови можна виділити три основні види запозичень: фонетичні, семантичні (кальки) та графічні. Лексичний склад корейської мови можна поділити на слова власне корейського походження, китаїзми та іншомовні запозичення. Відомо, що відсоткове співвідношення зазначених шарів лексики змінюється. Ми дізналися, що у лексичному складі корейської мови можна виділити декілька категорій китаїзмів (за Смирницьким О.І.):

- прості слова
- похідні слова
- складні слова

У розділі другому та його підпунктах ми дізналися, що терміни, які використовуються в корейській правовій системі, здебільшого мають еквівалент у українській мові. Різниця в тому, що більшість термінів корейської мови утворені за допомогою китайських ієрогліфів, тобто є сино-корейськими словами. Це ми зрозуміли, навівши приклади сино-корейських термінів. Використали таблиці з прикладами для наочного розуміння відмінностей у етимології термінів юридичної системи корейської та української мов.

Розібрали функції юридичного терміна:

- функція позначення предмета
- функція специфікації юридичного знання
- функція редукції знання

Визначили особливості перекладу юридичної термінології з корейської мови з наведенням прикладів. Дійшли до висновку, що найважчим перекладом являється точний. Зумовлене це складністю юридичної мови, у якій використовуються не

тільки стандартні терміни, а й специфічна термінологія, характерна для різних видів документів.

АНОТАЦІЯ

주제: "현대 국어의 법률용어."

본 연구의 주제는 국어법용어의 구조와 기능에 관한 것으로 이들 용어군 내에서의 언어 간 개념적 대응을 완전일치, 부분일치, 비등가단위로 구분하여 조사하였다.

본 연구의 목적은 국어에서 법률용어의 개념적 대응을 연구하는 것이다.

현대 국어의 법체계 용어 연구에서 그 체계 구성의 특징과 성격에 대한 종합적인 분석이 매우 중요하다. 본 논문은 현대국어의 '생동'을 담보하는 언어적 기제를 규명하는 것을 목적으로 현대국어의 법어체계에 대한 기호학적 분석을 수행한다. 그러나 철저한 분석을 수행하는 것을 목표로 하는 것이 아니라 이 시스템을 나타내는 요소에 대한 설명만 포함합니다. 특정 과학 개념의 상호 관계 시스템을 재현하는 언어의 어휘는 기능적 마이크로 시스템을 형성합니다. 지식이나 활동의 특정 분야를 설명하는 과학의 개념 체계를 표현하는 정렬된 어휘 집합입니다.

첫 번째 장과 그 하위 섹션에서 우리는 "용어"라는 용어의 일반적인 의미와 법률 시스템의 틀 내에서 이 의미의 개념을 분석했습니다. 그들은 법률용어가 사회적 개념의 일종이며 그 특수성은 현실을 지배하는 규범적 방식으로서의 법적 사고 자체의 특수성에 의해 결정된다는 결론에 이르렀고, 체계성, 상호의존성 등 법률용어의 속성도 규명하였다. , 그리고 법률용어가 유기적인 체계를 이루고 서로가 다양한 연결관계에 있음을 배웠다. 법적 정의. 우리는 법적 텍스트가 제시될 수 있는 두 가지 기능적 스타일을 식별했습니다: 공식 비즈니스 및 과학.

2 장 이하에서 우리는 한국의 법체계에서 사용되는 용어들이 대부분 우크라이나어에 상응하는 것을 가지고 있음을 배웠다. 는 한자어이다.한자어의 예를 들어 우리가 이해한다.한국어와 우크라이나어의 법체계 용어의 어원 차이를 시각적으로 이해하기 위해 예문이 있는 표를 사용했다.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

- Алтицева Л.Ю. (1991). Аналітична деривація як спосіб творення термінів. *Термінологічні читання*, 86–89.
- Алтицева Л.Ю. (1996). *Аналітичні конструкції в технічній термінології української мови*. Slowo, Tekst, Czas: Materiały naukowej 4–5 czerwca. Szczecin
- Алтицева Л.Ю. (2003). *Функціонально-семантичні параметри іменників з неповною числовою парадигмою в текстах юридичного дискурсу*. (Дис. канд. філол. наук). Національний педагогічний університет ім. М.П.Драгоманова, Київ.
- Апалат Г.П. (2003). *Структура, семантика і прагматика юридичних текстів*. (Дис. канд. філол. наук). Київський національний лінгвістичний університет, Київ
- Арсенюк В.П. (1994). *Українське термінознавство*, 215
- Бородін Н.П. (1992). Синонімія у термінології. *Мовознавство*, №3, .32-34.
- Брак Г.Л. (1999). *Лінгвістичний аналіз тексту*, 142
- Брілов С.Л. (2004). Динаміка і кодифікація термінів з міжнародними компонентами у сучасній українській мові. *Монографія*. Львів:Видавничий центр Львівського національного університету ім. Івана Франка
- Вербенєц М. (2003). Комісія з юридичної термінології слов'янських мов 1849 року в історії становлення українського термінознавства. *Актуальні проблеми української лінгвістики: теорія і практика*, вип. VII, 64-76.
- Вербенєц М.(2003). Принципи творення сучасного двомовного словника юридичної термінології. *Вісник Міжнародного слов'янського університету: Серія „Філологічні науки”*, Т. 6, № 3, 5-7
- Вередін Г.Ю. (1992). Передумови вироблення українських термінологічних стандартів. *Мова і духовність націй*, 157-164.
- Винник О.П. (2002). Зооморфічна метафора у фінансовій термінології. *Лінгвістичні дослідження: Збірник наукових праць*. Харків: ОВС.
- Вінокур Н.А. (1992). Внутрішня форма і мотивованість термінів. *Історія, стан і перспективи розбудови української термінології*. Київ: Наука

- Воробйова Р.Л. (1999). *Вторинна номінація у технічній термінології. Семантика, синтактика, прагматика мовленнєвої діяльності*. Матеріали Всеукраїнської наукової конференції. Львів: Літопис
- Гармаш О.Л. (2004). Утворення телескопійних лексичних інновацій в англійській мові та особливості їх перекладу. *Вісник Сумського державного університету. Серія «Філологічні науки»*, 111-116.
- Гудманян А.Г. (2000). *Відтворення власних назв у перекладі юридичних текстів*. Київ.
- Berteloot, Pascale. (1999). *Der Rahmen juristischer Übersetzungen*. de Groot, Gerard–Rene; Schulze, Reiner [Hrsg.]. *Recht und Übersetzen*. Baden–Baden: Nomos
- Eriksen, Lars. (2002). *Einführung in die Systematik der juristischen Fachsprache*. Eriksen, Lars, Luttermann, Karin [Hrsg.]. *Juristische Fachsprache*. Kongressberichte des 12th European Symposium on Language for Special Purposes. Bruxelles, Bressanone 1999. Munster: *LIT Verlag*, Reihe "Rechtslinguistik – Studien zu Text und Kommunikation".
- Felber H. (2002). *Terminology Manual*. Paris: UNESCO, Infoterm. Grisham J. (2003). *The Firm*. New-York: A Dell Book.
- Krashennnikova T. V. (2010). Popovskyi A. M. *Ukrainska mova (za profesiinym spriamuvanniam) dlia yurystiv: Kurs lektsii*. Dnipro: «Seredniak T.K.»
- Levy J. (2000). Translation as a Decision Process. *The Translation Studies Reader*. N.Y. : Routledge
- Lutz W. (1988-1989). Doublespeak. *Public Relations Quarterly*. Winter, 45-50.
- Mellinkoff D. (1963). *The Language of the Law*. Boston : Little, Brown and Co
- Newmark P. (1991). *About Translation: Multilingual Matters*. Clevedon: Multilingual Matters Ltd.
- Nussbaumer, Markus. (1997). *Sprache und Recht*. Heidelberg: Groos
- Omelchuk V.K. (2015). Sposoby perekladu yurydychnoi terminolohii na zaniattiakh anhliiskoi movy. *Naukovi zapysky Natsionalnoho universytetu «Ostrozka akademiia»*. Seriiia «Filolohichna», Vypusk 52 211,211-212.
- Sarcevic, Susan. (1997). *New approach to legal translation*. Den Haag: Kluwer,

- Turner M. (1991). *Reading minds: the study of English in the age of cognitive science*. Princeton, NJ : Princeton Univ. Press
- Veisbergs A. (2000). *Euphemisms in General (Monolingual and Bilingual) Dictionaries*. Proceedings of the 9th Euralex International Congress. Stuttgart : Eurolex
- Warren B. (1996). What euphemisms tell us about the interpretation of word. B. Warren. *Studia linguistica*, V. 46, № 2, 128-172